

Lai pārtaptu, vajadzīga griba

Sveiki, jaukie, draudzīgie, mīlie, atsaucīgi un ieinteresētie!

Sen daudzīnāts, nu ieraugāms mūsu kopīgais Kokneses 3x3. Esam jau vairāk kā gadu sazinājušies ar ikvienu no jums – vietējiem koknesiešiem, lektoriem, dalībniekiem, 3x3 padomi, atbalstītājiem un arī visiem tiem, kas tomēr netiek būt šeit kopā ar mums. Saiets izsapņots veidos un variantos, un nu redzēsim, kāds mums tas visiem kopā izdosies. Esam izveidojuši programmu, parūpējušies par tehnisko pusi un informācijas apriti, taču to, kāds būs mūsu katra Kokneses 3x3, lielā mērā ietekmēs pašī. Mūsu pieredzē 3x3, tāpat kā dzīvē, acimredzami strādā formula – jo vairāk došu, jo vairāk saņemšu. Tāpēc aicinām ikvienu mesties lektoru un citu darītāju sarūpētājās aktivitātēs, būt atsaucīgiem, kādās reizēs nākt klajā ar savām idejām un tās īstenot, lai saiets bagātinātu mūs katru pašu un arī apkārtējos. Būsim laipni, jauki, atsaucīgi kā pret saviem mīļajiem, tā pret ikvienu trīsreiztrīsnieku un vietējiem ļaudīm, kas priecājas mūs uzņemt skaistajā Koknesē un gatavi par mums parūpēties.

Esam no sirds pateicīgi Kokneses apvienības pārvaldei un tās vadītājai Agriai Vagoliņai, kas atvēra mums pirmās (un daudzas citas) durvis Koknesē, lai mēs šeit varētu pulcēties. Tāpat sakām lielu paldies Aizkraukles novada domei, kas rada iespēju atbalstīt mūsu pasākumu ar telpām Kokneses Ilmāra Gaiša vidusskolā, Kokneses sporta centrā, mūzikas skolā, PII "Gundega" un šo iestāžu vadītājiem – Inesei Saulītei, Dāvim Kalniņam, Ivetai Bērziņai un Ritai Gabaliņai, kā arī viņu komandām, kas ieguldījuši un turpina ieguldīt savu laiku un pūles, lai mēs šeit justos kā mājās. Neskaitāmie Kokneses apciemojumi mums ļāvuši justies piederīgiem šai vietai, un ceram, ka arī jūs te sajūtīsieties kā savējie.

Pasākumā esam daudz – no malu malām sabraukuši nedaudz vairāk par 380, mums pievienojušies vairāk nekā 50 vietējie dalībnieki. Rūpēsimies viens par

Eduards, Ieva un Rūta.

otru, būsim izpalīdzīgi situācijās, lai, astoņas dienas kopā dzīvojot, patiešām justos labi. Varbūt kāda lietūs pile patraucēs vai kāda tehniska ķibeļe piemeklēs vienu vai otru pasākuma norisi, bet neļausim tādiem niekiem sagandēt to, ko varam

smelt iekš 3x3 – viens otra uzmanību, zināšanas, mijiedarbību un gandarījumu par to, ka esam latvieši.

Nav vienas pareizās atbildes, ko nozīmē būt par latvieti, tāpat kā nav vienas pareizās atbildes uz dažādiem ar mūsu iekšējiem un ārējiem dzīves procesiem saistītiem jautājumiem. Šajā nedēļā būs iespēja domāt, gudrot un diskutēt par, pabūt iekš un piedzīvot, ko nozīmē pārtapšana mums katram un ko tā nozīmē lielākos procesos, kur esam iesaistīti vairāk kā es viens pats. Šonedēļ to pētīsim visdažādākajās nozīmēs, katrs meklēsīm savas nepieciešamības pārmaiņām vai arī labi apzināsimies, ka šobrīd esam kāda posma mierīgajā fāzē un ne ar kādu pārtapšanu vēl nekur nav jāsteidzas.

Ja saietā pirmajā dienā satiec kādu sen neredzētu draudzīgu acu pāri, apdomā, vai viņš ir tas pats, ko satiki pēdējā reizē? Varbūt šo cilvēku jau bagātina lērums jaunu pieredžu, pārdomu, pat kādu lomu un statusu, kas viņam likuši mainīties, pārtapt pēdējā laika nogrieznī kopš jūsu satikšanās. Pajautā, kas jauns. Diez, pēc astoņām dienām būsi tas pats, kas esi šodien?

Ieva un Eduards Krūmiņi,
Kokneses 3x3 saietā vadītāji

"Pumpurs" klāt!

Domājot Kokneses 3x3 saietā avīzes nosaukumu, mēģināju savest kopā pa maliņu maliņām izklīdušas domas. Gribējās pateikt kaut ko par Koknesi – gan par tās nosaukumu, gan kultūrvēsturisko devumu, un vienlaikus ko arī par pārtapšanu. Kas varētu būt šis vārds? "Pumpurs"! Tas gan par kokiem, gan Lāčplēša autoru, un, protams, arī par pārtapšanu!

Pumpurs pārtop katru gadu no jauna. Pabāž mazu, zaļu nojausmu kā peles ausiņu, tad sāk briest pīrāgu mīklas drosmē un visbeidzot uzplaukst kā jaunība, lai pēcāk pārtaptu pilnbrieda lapu bagātībā vai daiļā ziedā. Pumpurs ir dzīve un dzīvība, rīts un ritms, sākums un bezgalība.

Saieta avīze sapumpuros katru vakaru ap vakariņu laiku. Lasi, raksti, stāsti, kas jauns – kādas patiesības runā bērnu mutes, par ko mēles kuļ jaunie, ko sievas runā, ko vīri triec, ko vecenes pa kaktiem sačukstas.

Par septiņu "Pumpuru" tapšanu gādās labi ļaudis – rakstis Lolita Lūse, Rasma Zvejniece, Eva Eglāja-Kristsone un Valters Peipiņš, vārdus un bildes kopā savedīs Madara Kalniņa.

Tikko kas jauns, raksti vai zvani:
Pumpurs2024@inbox.lv
20245436

Lolita,
"Pumpura" redaktore

Dienas rits

Šodien. Svētdiena, 30. jūnijs

11.30 – 13.00 Reģistrācija
13.00 – 14.00 Pusdienas
14.00 – 15.30 Saieta atklāšana
pie karogiem skolas priekšā
15.30 – 16.30 Ievadlekcija par
3x3 Zaļajā klasē; Lektoru sanāksme
skolas zālē
17.30 – 18.45 Talka Likteņdārzā
19.00 – 19.45 Vakariņas
20.00 – 21.15 Iepazīšanās vakars.
Pulcēšanās Zaļajā klasē pie skolas
21.15 – 21.30 Vakara pasaciņa,
Vakara dziesma
21.30 – 23.00 Folkloras vakars
skolas zālē
22.00 – 23.00 Danči ģimenēm
un mazākajiem dancotājiem skolas
zālē
23.00 – 00.00 Nakts viesis
Latvijas valsts mežu zālē. **INGA
MADŽULE**, Vidzemes plānošanas
reģiona remigrācijas koordinatore.
Pēc 20 gadu prombūtnes Inga
atgriezās Latvijā un palīdz
atgriezties citiem. Ko nozīmē
prombūtne un atgriešanās? Ko slēpj
remigrantu pieredze? Kā Latvija
mudina tautiešus atgriezties?
23.00 - ... Danči lielajiem, nīkšana

Rīt. Pirmdiena, 1. jūlijs

7.30 – 9.00 Celšanās, rīta
vingrošana pie skolas ieejas
9.00 – 9.40 Brokastis
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma
skolas zālē
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
13.00 – 14.00 Pusdienas
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas
ievirzes
16.30 – 17.00 Brīvbrīdis
17.00 – 19.00 Pievakares ievirzes.
Apvārsnī Likteņdārzā – **SANDRA
KALNIETE**, mākslas zinātniece,
politiķe, rakstniece un diplomāte,
Eiropas parlamenta deputāte
ar tēmu "Pārto Eiropa, pārto
Latvija, pārtojam mēs paši".
19.00 – 19.45 Vakariņas
20.00 – 21.15 Jancīgās sporta
spēles stadionā pie skolas
21.15 – 21.30 Vakara pasaciņa,
Vakara dziesma
21.30 – 23.00 Daudzevas
amatierteātra izrāde "Līepas" skolas
zālē
23.00 – 00.00 Nakts viesis
23.00 – ... Danči lielajiem, nīkšana

3x3 vārdnīca

3x3 saietiem ir sava leksika. Lūk,
daži visbiežāk lietojamie jēdzieni un
nosaukumi.

Ievirzes. Nodarbības – gan galvas (teo-
rētiskās), gan roku (praktiskās), gan
kustību.

Daudzinājums. Rituāls, kurā tiek go-
dāts, cienīts, slavēts, uzteikts daiļais,
krietnais, skaistais, labais, tīrais, dzid-
rais, dižais. Uguns aizdegšanas rituāls,
kas rada kopības un piederības sajūtu un
kurā saietā dalībnieki nāk kopā, lielāko-
ties tērpušies tautas vai latviešu godiem
raksturīgos vienkāršos tērpos, uzvelkot ko
baltu, lai dziesmās un vārdos daudzinātu
jeb pavairotu kādu domu, vērtību, ideju.

Danči. Vienkāršas, neapdarinātās tau-
tas dejas.

Nīkšana. Laiks, kad bērni nolikti gu-
lēt un pieaugušie pie alus kausa vai tējas
krūzes vakarē, dzied, spēlē kādu mūzikas
instrumentu, sarunājas, plēš jokus, daž-
reiz arī danco.

Bēbīšu skoliņa. Nodarbības mammai
vai tētim kopā ar zīdaiņiem.

**1/2x1/2 jeb pusreizpuse, jeb
Sprīdīšu skoliņa.** Nodarbības mazajiem
trīsreiztrīsniekiem (no 3 līdz 7 gadiem).

Vakara pasaciņa jeb Miedziņš. Pēc
vakardziesmas mazajiem tiek izstāstīta
pasaka, reizēm pašus iesaistot; pēc tās
bērniem jāiet gulēt.

Vilku mācība. Bērnu nodarbības laukā
un mežā, apgūstot praktiskas iemaņas,
kā pagatavot loku, sakurt ugunsgrūti utt.

Galda dziesma. Dziesma, ko visi, kā-
jās stāvēt, kopā nodzied pirms katras
ēdienreizes.

Vakara dziesma. Dziesma, ko visi
dzied, sastājoties lielā aplī un sadodoties
rokās.

Visdari. Darbnīca, kurā bērni, kam nav
konkrētas intereses par kādu ievirzi, var
zīmēt, līmēt, krāsot utt.

Brīvais mikrofons. Koncerts, kurā var
uzstāties jebkurš saietā dalībnieks ar savu
muzikālo priekšnesumu.

Skaņu darbnīca. Saietā izveidota
improvizēta studija, kurā diskā tiek ie-
rakstītas pašu nometnieku dziedātas
dziesmas.

Apvārsnis. Tikšanās ar interesantiem
cilvēkiem.

To tev būs zināt!

- Infocentrs, kur galvenokārt sastopami
saieta vadītāji un darba grupa, atrodas
skolas C korpusa 2. stāvā!
- Ja gadījies trauma vai veselība sa-
šķobījusies, nāc uz infocentru! Tur pie-
ejama aptieciņa. Ja ar to nebūs līdzēts,
saieta mediķis Andris Mežals steigs pa-
līgā. Ja situācija dzīvībai bīstama, ne-
kavējoties sauc neatliekamo palīdzību!
- Koknesē krāna ūdens ir dzerams.
- Automašīnu novieto tam paredzēta-
jā stāvlaukumā! Uz automašīnas paneļa
noliec lapiņu ar savu telefona numuru!
- Ja kājās vairs nav spēka, izmanto
Kokneses 3x3 saietā autobusu.
- Svešu bērnu nav! Rūpējies par savu
un citu drošību!

Svarīgi telefona numuri

- Ar jautājumiem, neskaidrībām,
ieteikumiem un konfektēm
nāc uz infocentru vai zvani
Silvai (26148424) vai Lienei
(26175021).
- Nopietnāku traumu gadījumā
zvani – 113 vai mediķim Andrim
(28322536)
- Saieta vadītāji: leva
(26699767) un Eduards
(29285195)

Pirmie darbiņi, ierodoties Koknesē

- Atrodi savu naktsmitni un iekārtojies tajā!
- Noskanē QR kodu un pievienojies digitālajam infocentram
Whatsapp grupā!
- Ieliec savas automašīnas logā lapiņu ar savu tālruņa numu-
ru. Lapiņas un rakstāmie ir pie reģistrācijas galdiem. Novieto auto
tam paredzētajā vietā.
- Skolā pie ziņojuma dēļa pārbaudi, kurām ievirzēm esi pietei-
cies, vai piesakies, ja to vēl neesi paguvis. Pieraksties uz pievakares ievirzēm! Pievaka-
rē katru dienu vari apmeklēt citu ievirzi vai veltīt laiku kvalitatīvai atpūtai.
- Ja esi ieviržu vadītājs, reģistrējoties noskaidro, kur atrodas tava ieviržu telpa, un
apskati to.

Pārtapsim par labākiem

Inese Krūmiņa, 3x3 Latvijas padomes priekšsēde

*Miezīts bija, iesals tapa,
No iesala alutiņš;
Meita biju, sieva tapu,
No sieviņas – māmulīņ'.*

Sveicināti, visi trīsreiztrīsnieki! Man liels prieks uzrunāt jūs visus – lielus un mazus, tuvus un tālus, vecus un jaunus no visām pasaules malām šajā 3x3 avīzē!

Visvairāk gan man patīk runāt, satiekoties klātienē – tā, lai varam viens otram acīs ieskatīties, emocijas sajūst; lai tas nav monologs, bet gan dialogs... Bet to mēs paspēsim Kokneses 3x3 nedēļas gaitā. Savukārt saieta avīze paliks mums visiem kā jauka atmiņa, kuru varēs pacilāt un pārcilāt arī pēc saieta beigām.

Tādēļ pirmais lielais paldies saieta rīko-tāju komandai par milzīgo, ļoti rūpīgo un pārdomāto darbu, lai radītu mums visiem iespēju piedzīvot brīnišķīgu nedēļu – gan tehniski, gan saturiski, gan emocionāli. Un tikpat liels paldies koknesiešiem par pretimnākšanu un iesaistišanos!

Saieta filosofiskā tēma šoreiz ir pārtapšana. Kaut kas tāds, kas raisa visdziļākās pārdomas, kaut kas tāds, kas notiek ar mums visiem laika gaitā, kaut kas tāds, ko varam tīši un netīši bremsēt vai paātrināt. Kaut kas tāds, kas nolikts no Dabas, un kaut kas tāds, kas mums katram ir ideālais modelis, uz ko tiekties. Kā šo visu aptvert? Kā ar to sadzīvot, lai tas kļūtu ne par grūtu nenovēršamību un piespiestu pakļaušanos liktenim, bet gan par mūsu dzīves piedzīvojumu, intriģējošu, aizraujošu un bagātinošu?

Šajā 3x3 nedēļā mēs to mācīsimies. Mācīsimies būt labestīgāki, varošāki, drošāki, savstarpēji tuvāki, mācīsimies ne tikai klausīties, bet arī sadzirdēt, ne tikai runāt, bet arī pateikt, mācīsimies, kā saprast citus un kā izdarīt, lai citi mūs saprastu, un kā domas, idejas un vārdus pārvērst darbos. Bet pāri visam – apzināties savu identitāti un savu piederību kā vērtību. Mēs esam pavisam nelielas tautas daļa. Bet mums ir sava valsts! Mēs esam izdzīvojuši cauri mēra laikiem un kara laikiem, cauri dažnedažādām svešām varām un joprojām esam vienoti savā pasaules redzējumā, valodā un dziesmā. Lai mūsu izdzīvošanas spēja pārtop labdzīvošanas spēja, lai mūsu iekšējais potenciāls pārtop apzinātā virzībā – lai mēs pārtopam par labākiem domubiedriem, labākiem latviešiem un labākiem cilvēkiem!

Lai top!

Mūsu saime ir plaša!

Līga Ruperte, 3x3 kustības pamatlīdzēja jeb mamma

Apsveicu jūs Kokneses 3x3 un izsaku lielu, mīlu pateicību saieta vadītājiem Ievai un Eduardam, darba grupai, ieviržu vadītājiem un Kokneses ļaudīm par viņu lielo darbu.

Paldies katram no jums par to, ka esiet šeit. Katrs no jums ir šeit svarīgs un vajadzīgs, katram ir, ko dot, un katrs ir atbildīgs par to, ko saņems, jo ieguvums ir proporcionāls devumam. Jūs variet nodrošināt gandarījumu sev un veiksmi šim saietam, piedaloties nodarbībās, daloties ar savu pieredzi, iniciatīvu, izdomu, zināšanām, ierosinājumiem, ar savu draudzību, atbalstu un pretimnākšanu. 3x3 nav kaut kas, ko mums kāds gādā no augšas, to radām mēs paši, 3x3 saime.

Mūs vieno kopīgas vērtības: latviskās – mīlestība un cieņa pret Latviju, latviešu kultūru, tautu un valsti, un cilvēciskās – cieņa pret cilvēku, atvērtība, pieņemšana, vienlīdzība, draudzība, savstarpējais atbalsts. 3x3 ir vide, kurā nešķirojam cilvēkus pēc vecuma, sabiedriskā vai finansiālā stāvokļa un uzrunājam viens otru ar tu. Esam trīsreiztrīsnieki, vienalga, kurā pasaules malā atrastos.

Kopš pirmās 3x3 nometnes Garezerā, ASV, 1981. gadā, ir notikušas 284 nometnes/saieti, kopējais dalībnieku skaits ir ap 42 000. 2024. gadā 3x3 notiek Melburnā Austrālijā, Latvijā Koknesē un Limbažos, Bērzinā Vācijā, Īrijā, Garezerā ASV un Tērvetē Kanādā. Mūsu saime ir plaša!

Novēlu jums baudīt šo nedēļu, mācīties, priecāties, justies, ka esiet ar savējiem!

Mūsu jubilāri

Sveicinājam, vēlējam tev labu laimi!

Šodien, 30. jūnijā, dzimšanas dienu svin

Angelīna Linkaite.

Rīt, 1. jūlijā, dzimšanas dienu svin **Kristians**

Rimkus, bet vārdadienu – **Imants Parādnieks** un **Intars Šulcs**.

Sen neesam tikušies! Stāsti, kā tev iet!

Vairākus ļaudis aicinājām pastāstīt, kā klājas kopš iepriekšējā 3x3.

Lepna un priecīga

Inguna Žogota, ievirzes "Iepazīsti Radošo māju" vadītāja:

"Man šogad bijis daudz darba notikumu un piedzīvojumu. Ilmāra Gaiša Kokneses vidusskolā, kura šobrīd ir 3x3 saietā mājvieta, strādāju kopš 1990. gada. Šogad palaidu tālāk dzīvē savus ceturto. Nākamgad skolā atkal būšu tikai interešu izglītības skolotāja. Tieši tā es arī sāku.

Maniem tuvajiem viss labi. Trīs dēli ar savām ģimenēm ir rīdzinieki. Divi mazbērni aug griezdamies. Gabriels rudenī jau sāks skolas gaitas, bet Marta 13. jūlijā svinēs gada jubileju.

Esmu cītīgi strādājusi gan skolā, gan Kokneses kultūras centrā, gan turējusi rūpi par biedrības "Baltaine" Radošo māju. Ļoti gaidām trīsreiztrīsniekus ciemos, lai varam iepriecināt un izklaidēt pievakares ievirzē "Iepazīsti Radošo māju"!

Nesen ar folkloras kopu "Urgas" bijām uz Starptautisko folkloras festivālu Kauņā. Iepriecināja mūsu varēšana dienas laikā piedalīties trīs dažādos koncertos: uz skatuves kopā ar citām ārzemju folkloras kopām, ielas koncertā un danču vakarā.

Esmu patiešām lepna un ĻOTI PRIECĪGA, ka 3x3 beidzot ir pietājis arī Koknesē! Vai zināji, ka Koknese ir Latvijas sirds? Ieskaties kartē! Tā tiešām ir! Tā mēs sakām: "Koknese – Latvijas sirds!"

Brīva laika nav

Andris TOMAŠŪNS,

ievirzes "Ciemos pie saimniekiem" vadītājs:

"Man klājas labi, jau gadu esmu pensijā. Tas nozīmē, ka brīva laika nav. Savas arheologa gaitas gan neesmu beidzis, darba darišanās pabūts Kuldīgas, Dobeles, Aizkraukles, Kokneses un Preiļu pusē. Visur rok un būvē, arheologi badu necieš.

Ceru Koknesē pabūt kā vakara viesis, jo sakrāties daudz faktu par Kokneses vēsturi. Gribas vienreiz tos izstāstīt. Ir pienācis īstais laiks.

Pagājušā gada bēdīgākais notikums ir Ulda Siliņa pārceļšanās uz dzīvi viņsaulē. Viņu pieminēsim vakara nīkšanās, dziedot Es redzēju bāleliņu..."

Ir teikts daudz "jā"

Jana ZELTIŅA, Nei-rografikas zīmēšanas ievirzes vadītāja:

"Gads pagājis ražīgi un radoši! Esmu uzsākusi mācības maģistrantūrā biznesa psiholoģijas un cilvēkresursu vadībā un veiksmīgi pabeigusi pirmo gadu. Ir iets un darīts, teikts daudz "jā" tam, kas nāk pretī, piemēram, asistenta "eņģeļa" loma jauniešiem koučiem Rīgas Koučinga skolā, darba prakse uzņēmumā TET un vizuālcināšanas – pieteikties un tikt apstiprinātai 3x3 saietā ievirzes vadīšanā! Vadišu Neurografikas zīmēšanas ievirzi. Ticu, ka, strādājot ar sevi, katrs atrodam atbildes jautājumiem, kas mūs nodarbina. Ne vienmēr patīkamas, ne vienmēr gaidītas, taču patiesas!

Lepojos ar saviem bērniem Rūtu, Katrīnu un Kristapu. Rūta savos 11 gados kļuvusi ļoti patstāvīga. Kristaps ļoti nopietni pievērsies vieglatlētikai un šogad piedalījās savā pirmajā Latvijas vieglatlētikas čempionātā. Savukārt Katrīna mērķtiecīgi iet uz saviem mērķiem, jo zina, ka noteikti vēlas izmēģināt to, kurp sauc sirds!"

Pieredzēju vecāku kāzas

Ako Kārlis CEKULS, ievirzes "Mani iekšējie resursi" vadītājs:

"Man ir bijis kārtīgs pārmaiņu gads, vienīgais stabils ir mana Torņakalna mājiņa, kurā apmetos kopā ar ežiem un neravētajām dobēm dārzā. Pēc vairāku gadu darba nevalstiskajā sektorā esmu pieņēmis kārtīgu izaicinājumu un no šī gada strādāju Bērnu aizsardzības centrā par metodiskās vadības nodaļas vadītāju. Lai balansētu nopietno ar nenopietno, brīvo laiku turpinu piepildīt ar draugiem, piedzīvojumiem, kultūru, sportu un miegu!

Mani vecāki šogad ļāva pieredzēt ko ļoti īpašu, ko ne katrs bērns savā dzīvē pieredz – savu vecāku kāzas. 30 gadu kopdzīves svinēšana tika apvienota ar lielu un varenu balli, kā arī oficiālu sareģistrēšanos! Liels gods bija kopā ar mūsu Loti būt arī par lieciniekiem. Šādas pieredzes liek atcerēties – dzīve ir jāsvin!

Šogad sāpīgi esmu sajutis, ka laiks uz priekšu iet nežēlīgi ātri, jo atvadijos no savas vecmammās Ārijas."

Aiziet uz priekšu!

Māra TUPESE, Ģimeņu semināra vadītāja:

"Vēl viens gads nodzīvots, un arvien "gudrāka" esmu kļuvusi – apjēgusi, ka paši nevadām savu dzīvi, bet gan dzīve vada mūs. Man un manējiem iet visumā ļoti labi... Katrs aizņemts ar savu darāmo – darbs, bērni, atpūta utt., kā arī ar saviem pārdzīvojumiem un bēdām. Man ir divi pieauguši bērni, super znots, mīļa vedekla un pieci mīļi mazbērni vecumā no 13 līdz 18. Esam tuva ģimene un izmantojam iespēju būt kopā, kad to varam. Mani bērni Jānis un Aija janvārī, atzīmējot manu dzimšanas dienu, saorganizēja kopīgu ceļojumu tikai mums trim uz Taizemi un Kambodžu. Dzīve ir gan priecīga, gan daudzreiz arī sērīga. Mana filozofija ir: galvu augšā, plecus atpakaļ un aiziet uz priekšu! Jo... kas gan cits atliek?"

Koncerts un cimdi

Elina Apsīte, ievirzes "Drosme runāt publiski" vadītāja:

"Iepriekšējā vasara pagāja Dziesmusvētku zīmē, jo pirmo reizi biju viena no svētku režisorēm. Manis veidotais pūtēju orķestru koncerts "Laiks iet pāri" ir kā milzu pārbaudījums, atskaite punkts un stiprinājums dzīves gaitām.

Savukārt šis gads man ir nozīmīgs ar to, ka manai dzīves skolotājai un sirds draugam cimdu māksliniecei un stāstniecei Jettei Užānei aprit 100 gadu. Mans svēts uzdevums un sirds darbs ir bijis sapulcēt viņas cimds no visiem Latvijas muzejiem vienkopus un radīt Jettes Cimdu izstādi, kas tika atklāta Cēsu muzejā ar nosaukumu "Dzīvais Cimds" un būs skatāma līdz gada beigām. Organizēju meistarklases, sarunu vakarus, plānoju arī konferenci. Sagatavošanā ir Jettes Cimdu grāmata.

Turpinu studijas LU HZF folkloristikas nodaļā pie Janīnas Kursītes un JVLMA apmācu jaunos pedagogus.

Savos mazos joku dārziņos audzēju puķes, kabačus un gurķus, no rītiem skrieņu, peldu un vingroju, mīlu savu vīru un bērnus, un visu laiku esmu ceļā uz labāku sevi."

**Turpinājums nākamajā numurā.
Rasma un Lolita**

Šķiršanās ir tāda salda sāpe

Šis ir pirmais 3x3 Latvijas saiets bez Ulda Siliņa šai saulē. "Man viņa ļoti pietrūkst," saka Agrita Krieviņa-Siliņa, Seno ādas apavu darināšanas ievirzes vadītāja.

Uldi pazinu no 1997. gada Gaujienas nometnes. Viņš bija atbraucis kopā ar sievu Ilzi, skatījies – kāds skaists, cienīgs pāris. Nākamreiz tikāmies Adamovas 3x3, un pēc tam Uldis mani uzaicināja uz randiņu Rīgā pie Laimas pulksteņa. Pat nezināju, ar ko eju tikties! Uz mājas telefonu zvanīja nepazīstams vīrietis – Uldis bija pārmainījis balsi! Piekritu satikties ar nezināmo svešinieku. Skatījies no pretējās mājas otrā stāva loga – diez, kas atnāks!? Atnāca Uldis. Aizgājām vakariņās, pēc tam sākām sarakstīties. Apprecējamies pirms dažiem gadiem, kad Uldis no Austrālijas atgriezās Latvijā – divus gadus pēc Ilzes aiziešanas taisaulē.

Šis būs pirmais Latvijas 3x3 saiets bez Ulda. Mūsu pēdējā kopīgā 3x3 nometne bija Zasā 2022.gadā.

Uldis vairāk dzīvojās istabiņā, katru rītu pāri pagalmam nesu viņam bļodiņā brokastu putru. Pērn mums bija plāns būt Ludzas un Preiļu saietā, bet Uldis vairs nebija tik spēcīgs.

Viņš fiziski kļuva arvien vārgāks. Uldim bija neskaitāmi insulti – viens pēc otra. Citu nopļauj jau pirmais, bet Uldis bija spēcīgs vīrs. Decembra sākumā no Austrālijas atbrauca Ulda mazdēls ar draudzeni – viņi no ģimenes bija pēdējie, kas Uldi vēl satika. Tobrīd Uldim bija palikuši vairs tikai divi mēneši, bet mēs to nekad nezinām. Viņš kļuva pret pasauli arvien vienaldzīgāks, bet joprojām cēlās un mēģināja iet pie datora – gribēja strādāt. Turklāt pārsvarā naktis.

Uldis 26.janvārī svinēja savu pēdējo, 94 gadu dzimšanas dienu. Visus, kas grib Uldi vēl satikt, aicināju nākt laikus, negaidot dzimšanas dienu. Kopš 1999. gada Jaungulbenes 3x3 nometnes Uldis kopā ar Imantu Dreiblatu dziedāja "Es redzēju bāleliņu", bet duets nekad nebija skanējis mājās. Imants atbrauca, atcerējās dažādus notikumus, pasmejās, viņi kopā dziedāja. Nākamajā dienā atbrauca Krūmiņi, bet Uldis bija nemaņā. Mēģinājam iekustināt ar "Es nenācu šai vietā". Bet Uldis nereaģēja, pamodās tikai naktī.

Viņš savādi apsēdās gultas kājgalī, apskāvu, mierināju, vēl daži mirkli, un mēs vairs nevarējām sazināties. Bija februāra

sākums. Trīs pēdējās Ulda dienas pagāja Stradiņa slimnīcā. Viņš vienlaikus bija un nebija pie samaņas, nevarēja ne runāt, ne atvērt acis, bet jutu, kā Uldis ar pirkstiem glauda manu roku. Tas bija pēdējais, ko viņš varēja izdarīt. Dziedāju, lūdzos, stāstīju jokus, teicu paldies un atvadijos. Kad Uldis 7. februārī aizgāja, biju klāt es un mana meita Madara.

Gribēju Uldim tik skaistas bēres, kādas vēl neesmu redzējusi. Atbrauca visi trīs Ulda bērni, bija ļoti daudz draugu. Rīkojot atvadas, visu nedēļu bija sajūta, ka mēs ar Uldi to darām kopā. Maniju sevi tādas īpašības, kas agrāk nebija bijušas. Visu nedēļu nēsāju Ulda rotu – saulīti, ko viņš parasti uzlika uzstājoties. Atļāvos to paturēt sev, Uldim līdzī neatdevu.

Uldi apglabājam Carnikavas kapos. Pieminekļi Siliņu dzimtai ir uz pusēm pāršķelta akmens laiva ar baltu buru. Te apglabātas vairākas no Austrālijas atvestās urnas – Ulda tēvs un mamma, vecmamma un Ilze. Viena vieta bija atstāta Uldim. Viņš devās mūžībā Latvijā, visi bērni varēja ierasties pavadīt, tāpēc uzskatīju par bezjēdzīgu Uldi kremēt. Man ir veco laiku sajūta – ja cilvēku bēres apglabā, atdodot zemei, tad tas ir izdarīts līdz galam, nevis kā krematorijā, kur aizgāju ar liftu nolaiž kaut kur lejā, un bērnieki aiziet, viņu atstājot – ne šis, ne tas. Uldis nebija izvēlējis – viņu kremēt

vai apglabāt zārkā, teica, ka pašam jau tas būs vienalga. Viņš bija pārliecināts, ka pēc nāves nekā nav, bet es teicu: "Domāju, ka tev būs pārsteigums..."

Pie bērnu galda uz krēsla stāvēja Ulda džemperis, it kā viņš būtu tepat. Mielasts notika Carnikavas tautas namā, šo ēku būvēja Ulda tēvs Mārtiņš Eduards Siliņš. Kļūsuma pauzē pie galda, kad bērnieki pacēla pirmo glāzi, skanēja Ulda balss: "Šķiršanās ir tāda salda sāpe. Šekspīrs." Savulaik viņš to bija teicis pilnīgi citā sakarā, bet, zinot šo ierakstu, nodomāju: "Precizāk, čom, tu nevarēji pateikt." Mēs viens otru saucām par čomiem.

Reiz Uldis jautāja, vai tad, kad viņš nomirs, es pēc viņa raudāšu. Teicu, ka nezinu, un sāku bimbāt tā, ka viņš nevarēja mani nomierināt. Toties tad, kad Uldis tiešām aizgāja, man vairs nebija asaru. Tagad reizēm tomēr raudu. Pauzi sev pēc bērēm nedevu, pagaidām joprojām daudz strādāju. Bet gatavojos dzīvi

stipri mainīt – iet prom no darba, gribu aizbraukt uz Austrāliju un satikt Ulda draugus. Plānoju, ka taps grāmata par Uldi Siliņu, režisors Jānis Streičs ieteica sarīkot amatierteātru festivālu ar Ulda lugām.

Jūs varat man palīdzēt. Kad Ulda atmiņa sāka izbalot, viņš man jautāja, ko ir dzīvē uzrakstījis. Ņēmu viņa grāmatas, sēdēju pie gultas un skaļi lasīju. Tas bija dziedinoši mums abiem. Līdzās fiziskajām grūtībām tas ļāva apzināties, kāds dižs cilvēks ir man līdzās. Man ir doma, kā varētu godināt un popularizēt Ulda literāro darbību. Es gribētu izveidot podkāstu vai interneta kanālu. Nezinu, kā to tehniski izdarīt, bet ceru, ka kāds palīdzēs. Draugi Latvijā un Austrālijā varētu pastāstīt par Uldi katrs savu atmiņu rūti un nolasīt kādu viņa darba fragmentu. Ļoti ceru, ka ieraksti aizsāksies Kokneses 3x3 saietā. Vēl nezinu, kā un kur tas notiks, bet jau tagad aicinu iesaistīties!

Lolita

Puciņam,
manām acīm, rokām un
kājām šai senē.
Pateicība.

Ulda ieraksts Agritai
grāmatā "Dziesmai
vienī gala nava".

Uldis Siliņš
Rīgā
31/07/06

1990 - 2024

